

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สภาพทั่วไปของครอบครัว

การศึกษาเรื่องหน้าที่ของโทรศัพท์มือถือที่ครอบครัวที่อยู่ในเมืองนี้เป็นการศึกษาถึงการนำโทรศัพท์มาใช้ในครอบครัวว่าได้นำมาใช้และก่อให้เกิดประโยชน์อะไรบ้าง เพื่อจะได้นำมาสรุปเป็นหน้าที่ของโทรศัพท์ ดังนั้นในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษานั้น ครอบครัวที่ผู้วิจัยเลือกมาทำการศึกษาก็มีลักษณะดังนี้คือ

1. เป็นครอบครัวที่อยู่ในเขตกรุงเทพฯ ซึ่งได้แบ่งออกเป็น 3 เขต

ตามโครงการสำรวจสถานะเศรษฐกิจสังคมและประชากรของกรุงเทพฯ (2525 : 11) ได้ทำการแบ่งไว้คือ

- 1) เขตเมือง
- 2) เขตกึ่งเมือง
- 3) เขตชานเมือง

โดยมีจำนวนครอบครัวที่อยู่ในเขตทั้ง 3 ก็จะแสดงในตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนครัวเรือนในแต่ละเขต

เขตที่อยู่	จำนวนครัวเรือน	ร้อยละ
เขตเมือง	12	34.3
เขตกึ่งเมือง	18	51.4
เขตชานเมือง	5	14.3
รวม	35	100.0

ก็จะเห็นได้ว่าจากการที่ผู้วิจัยได้เลือกครอบครัวของนิสิตปีที่ 1 และ 3 ของคณะนิเทศศาสตร์มาทำการศึกษาครั้งนี้ โดยให้แก่นิสิตเป็นผู้ช่วยวิจัย คือเป็นผู้จัดทำการใช้โทรศัพท์ เพื่อสรุปเป็นหน้าที่ของโทรศัพท์ จะพบว่าครอบครัวของนิสิตที่เลือกขึ้นมา มีเขตที่อยู่ส่วนมากอยู่ในเขตตัวเมืองคือมีถึง 51.4% รองลงมาคือเขตในเมืองมี 34.3% และส่วนที่น้อยที่สุดคือ เขตชานเมืองมีเพียง 14.3 ซึ่งครอบครัวที่เลือกขึ้นมานี้จะต้องมีโทรศัพท์ใช้ภายในครอบครัวด้วย ทั้งนี้จึงเป็นที่น่าสังเกตได้ว่าในเขตชานเมือง การกระจายโทรศัพท์ออกไปยังมีจำนวนน้อยอยู่ ซึ่งในอนาคตจะกระจายโทรศัพท์ออกไปให้มากขึ้นอีกนั่นเอง เพื่อให้เพียงพอแก่ความต้องการของประชาชน ก็จะเห็นได้จากแผนพัฒนา ฉบับ 1-5 ที่ผ่านมา

นอกจากนี้ยังพบว่าลักษณะอาคารที่อยู่ ใ้แบ่งออกตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ลักษณะอาคารสถานที่อยู่

ลักษณะอาคารสถานที่อยู่	จำนวน	ร้อยละ
บ้านไม้	3	8.6
บ้านตึก	19	54.3
ทาวน์เฮาส์	2	5.7
อาคารพาณิชย์	11	31.4
รวม	35	100.0

จากการวางที่ 2 เห็นว่าส่วนใหญ่จะเป็นบ้านตึก คือมีถึง 54.3 ที่เป็นบ้านตึก และรองลงมาคืออาคารพาณิชย์ มีร้อยละ 31.4 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ลักษณะครอบครัวส่วนใหญ่เป็นชนชั้นระดับกลางตามเกณฑ์การแบ่งชนชั้น ตามสภาพทางเศรษฐกิจที่นำมาจากคู่มือการวางแผนทั่วประเทศไทยของบริษัท SSC & B LINTAS WORLDWIDE BANGKOK ได้ทำการศึกษาไว้ พบว่าชนชั้นกลางจะมีโทรศัพท์ใช้ในครอบครัวนั้นเป็นความจริง จากการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้

นอกจากลักษณะอาคารสถานที่อยู่แล้ว ยังพบว่าขนาดเนื้อที่ของอาคารบ้านเรือนของครอบครัวที่นำมาศึกษาส่วนใหญ่จะมีเนื้อที่ตั้งแต่ 10 ตารางวาถึง 50 ตารางวา ซึ่งจัดว่าเป็นขนาดเนื้อที่ที่ไม่ใหญ่และไม่เล็ก มีร้อยละ 60.0 ซึ่งอยู่ในระดับที่ชนชั้นกลางอยู่ คือจะแสดงให้เห็นในการวางที่ 3 ดังนี้

การวางที่ 3 ขนาดของเนื้อที่อาคารบ้านเรือน

ขนาดของเนื้อที่	จำนวน	ร้อยละ
10-50 ตารางวา	21	60.0
50-100 ตารางวา	7	20.0
100-400 ตารางวา	6	17.0
400 ตารางวาขึ้นไป	1	3.0
รวม	35	100.0

สำหรับสมาชิกในครอบครัวที่นำมาศึกษาจะประกอบไปด้วยสมาชิก
ที่มีระดับอายุต่าง ๆ ตามที่จะแสดงในตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 จำนวนสมาชิกในครอบครัว จำแนกตามช่วงอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 14 ปี	12	5.0
15-24 ปี	96	45.0
25-60 ปี	96	45.0
61-89 ปี	11	5.0
รวม	215	100.0

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าสมาชิกในครอบครัวส่วนใหญ่จะมีอายุ
ตั้งแต่ 15-24 ปี และ 25-60 ปี เป็นจำนวนมากถึง 45% ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด
นอกจากนี้สมาชิกในครอบครัวยังมีสถานภาพภายในครอบครัวที่แตกต่างกันออกไป โดย
ผู้วิจัยได้แบ่งสถานภาพในครอบครัวออกเป็น ๓ แม่ นิสิตที่จกบันทึก ที่ น้อง ญาติ
และผู้อาศัย โดยให้ค่านิสิตผู้จกบันทึก เป็นเกณฑ์ในการแบ่งสถานภาพ คือ ยึดเอาผู้
จกบันทึกเป็นหลักนั่นเอง ดังนั้นสมาชิกในครอบครัวจึงมีสถานภาพในครอบครัวต่าง
กัน ดังแสดงให้เห็นในตารางที่ 5 ดังนี้

ตารางที่ 5 จำนวนสมาชิกในครอบครัว จำแนกตามสถานภาพในครอบครัว

สถานภาพในครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
พ่อ	31	14.4
แม่	32	14.9
ผู้จับบันทึก	35	16.3
พี่	33	24.7
น้อง	36	16.7
ญาติ	38	8.4
ญาติ	10	4.7
รวม	215	100.0

นอกจากการแบ่งสมาชิกในครอบครัวตามสถานภาพดังแสดงในตารางที่ 5 แล้วนั้น ผู้วิจัยยังได้ทำการจำแนกสมาชิกในครอบครัวออกตามอาชีพอีกด้วย โดยแบ่งอาชีพออกเป็น รัฐบาล การ รับจ้าง ค้าขาย แม่บ้าน นักศึกษา และไม่มีอาชีพ ดังแสดงให้เห็นในตารางที่ 6 ดังนี้

ตารางที่ 6 จำนวนสมาชิกในครอบครัว จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	14	6.5
รับจ้าง	54	25.1
ค้าขาย	32	14.9
แม่บ้าน	16	7.4
นักศึกษา	84	39.1
ไม่มีอาชีพ	15	7.0
รวม	215	100.0

การที่ผู้วิจัยได้ทำการแบ่งสมาชิกในครอบครัวออกเป็น อายุ สถานภาพ ในครอบครัว และอาชีพ ก็เพื่อที่จะทำให้ทราบว่าสมาชิกในครอบครัวที่มีอายุ สถานภาพในครอบครัว และอาชีพที่แตกต่างกัน จะทำให้มีการใช้โทรศัพท์ที่แตกต่าง กันหรือไม่ และนอกจากนี้จะทำให้ทราบว่าในแต่ละครอบครัวจะประกอบไปด้วย สมาชิกในครอบครัวที่มีอายุ สถานภาพในครอบครัว และอาชีพเป็นอย่างไรบ้าง

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสื่อที่ใช้ภายในบ้านของแต่ละ ครอบครัวอันประกอบไปด้วยสื่อต่าง ๆ ทั้งนี้คือ โทรศัพท์ โทรทัศน์ วิทยุ วิกิโอเทป หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร ซึ่งพบว่าในแต่ละบ้านจะมีจำนวนของสื่อต่าง ๆ ดังแสดง ในตารางดังนี้

ตารางที่ 7 จำนวนโทรศัพท์ในครอบครัว

จำนวนโทรศัพท์(เครื่องทวง)	จำนวน(ครอบครัว)	ร้อยละ
ไม่มี	13	37.1
1 เครื่อง	16	45.7
2 เครื่อง	5	14.3
3 เครื่อง	1	2.9
รวม	35	100.0

จะสังเกตได้ว่าส่วนใหญ่แล้วครอบครัวที่อยู่ในกรุงเทพฯ จะมีโทรศัพท์เพียง 1 เครื่อง หรือ 1 หมายเลข และมีเครื่องทวงอีก 1 เครื่องที่ใช้ภายในครอบครัว มีจำนวน 45.7% นอกจากนี้สำหรับสื่อมวลชนชนิดอื่น ๆ ที่มีใช้ในครอบครัว ได้แก่ โทรทัศน์ พบว่ามีจำนวนเครื่องรับโทรทัศน์ ดังแสดงในตารางที่ 8 ดังนี้

ตารางที่ 8 จำนวนโทรทัศน์ในครอบครัว

จำนวนโทรทัศน์	จำนวน(ครอบครัว)	ร้อยละ
1 เครื่อง	15	42.9
2 เครื่อง	12	34.3
3 เครื่อง	6	17.1
4 เครื่อง	2	5.7
รวม	35	100.0

จะเห็นได้ว่าครอบครัวส่วนใหญ่จะมีโทรทัศน์ประมาณ 1-2 เครื่อง คือจำนวน 1 เครื่องมี 42.9% และครอบครัวที่มี 2 เครื่อง มีจำนวน 34.3% นอกจากนี้ในบางครอบครัวก็ยังมีเครื่องเล่นวีดิโอเทปอีกด้วย จากการสำรวจครอบครัวที่นำมาศึกษา พบว่ามีวีดิโอเทปประจำบ้านอยู่โดยแสดงในการางที่ 9 ดังนี้

การางที่ 9 จำนวนวีดิโอเทปในครอบครัว

วีดิโอเทป	จำนวน(ครอบครัว)	ร้อยละ
ไม่มี	20	57.1
1 เครื่อง	15	42.9
รวม	35	100.0

จะเห็นได้ว่าวีดิโอเทปเริ่มมีการแพร่หลายในสังคมไทยอยู่ไม่น้อย ถึงแม้จะมีเป็นจำนวนน้อยกว่าไม่มี แต่ก็เกือบจะอยู่ในปริมาณที่เท่ากัน คือมีถึง 42.9% ทั้งนี้จึงเป็นที่น่าสังเกตได้ว่า วีดิโอเทปก็คงจะมีอิทธิพลต่อครอบครัวของไทยเราเหมือนกัน ส่วนเครื่องรับวิทยุ นั้นเป็นสื่อที่ได้รับความนิยมและปกติแล้วทุกครัวเรือนจะมีวิทยุด้วยกัน ทั้งนี้อย่างน้อยก็มี 1 เครื่อง ซึ่งจากการรวบรวมข้อมูลจาก 35 ครอบครัวที่นำมาศึกษา พบว่ามีจำนวนวิทยุในครอบครัวก็แสดงในการางที่ 10 ดังนี้

ตารางที่ 10 จำนวนวิทยุในครอบครัว

วิทยุ	จำนวน(ครอบครัว)	ร้อยละ
1 เครื่อง	9	25.7
2 เครื่อง	9	25.7
3 เครื่อง	6	17.1
4 เครื่อง	6	17.1
5 เครื่อง	5	14.3
รวม	35	100.0

จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่ครอบครัวจะมีเครื่องรับวิทยุประจำครอบครัวอยู่ 1-2 เครื่องมีถึง 25.7% ดังแสดงให้เห็นในตารางที่ 8 นอกจากนี้ผู้วิจัยยังทำการสำรวจสื่อมวลชนอื่น ๆ คือ หนังสือพิมพ์ว่าในแต่ละครอบครัวมีการอ่านหนังสือพิมพ์ประจำวันละกี่ฉบับ ดังแสดงให้เห็นในตารางที่ 11 นี้

ตารางที่ 11 จำนวนหนังสือพิมพ์ในครอบครัว

จำนวนหนังสือพิมพ์	จำนวน(ครอบครัว)	ร้อยละ
ไม่มี	1	2.9
1 ฉบับ	15	42.9
2 ฉบับ	14	40.0
3 ฉบับ	3	8.6
4 ฉบับ	2	5.7
รวม	35	100.0

ครอบครัวส่วนใหญ่จะรับหนังสือพิมพ์ประมาณ 1-2 ฉบับ คือจำนวน 1 ฉบับ มี 42.9% และ 2 ฉบับมี 40.0% จาก 35 ครอบครัวที่ทำการศึกษา นอกจากนี้การเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทนิตยสาร พบว่ามีการรับนิตยสารในแต่ละครอบครัวนั้น แสดงในตารางที่ 12 ดังนี้

ตารางที่ 12 จำนวนนิตยสารในครอบครัว

จำนวนนิตยสาร	จำนวน(ครอบครัว)	ร้อยละ
ไม่มี	11	31.4
1 ฉบับ	8	22.9
2 ฉบับ	4	11.4
3 ฉบับ	4	11.4
4 ฉบับ	2	5.7
5 ฉบับ	2	5.7
6 ฉบับ	2	5.7
7 ฉบับ	1	2.9
8 ฉบับ	1	2.9
9 ฉบับ	1	2.9
รวม	35	100.0

สำหรับจำนวนนิตยสารที่รับภายในครอบครัวส่วนมากมีเพียง 1 ฉบับ คือ 22.7 และ ส่วนใหญ่ก็ไม่รับเลย อาจจะเป็นไปได้ที่การหานิตยสารอ่าน อาจหาได้จากที่อื่น เช่น ที่ทำงานหรือถ้าสำหรับผู้หญิงก็คงจะถามร้านเสริมสวย เพราะนิตยสารนั้นถ้าไม่ถูกใจจริง ๆ ผู้ซื้อก็อาจไม่ซื้อก็ได้

ดังนั้น ในการสำรวจการเปิดรับสื่อมวลชนต่าง ๆ อันได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ทั้งที่ได้แสดงในตารางต่าง ๆ ข้างต้น ก็เพื่อที่จะนำมาศึกษาว่าการมีโทรศัพท์ทำให้การเปิดรับสื่อมวลชนชนิดอื่นลดน้อยลง นั้นเอง

หน้าที่โทรศัพท์ต่อชีวิตครอบครัวที่อยู่ในเมือง

จากการค้นคว้าของผู้วิจัยหลายท่าน อาทิเช่น Richard T. Gearson และ Dennis Mc Grath, Marshall McLuhan, Frank E. & Dance Carl E. Larson, Alen H.W. Urtzed และ Calin Turner, Herbert S. Dordick นำมาเป็นแนวทางในการสรุปหน้าที่ของโทรศัพท์ได้ 9 ประการ และการวิจัยครั้งนี้ ได้นำมาทดสอบกับครอบครัวของนิสิตปริญญาตรีคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ ปีที่ 1, 3 เพื่อจะนำมาใช้สรุปหน้าที่โทรศัพท์ในเขตกรุงเทพฯ นี้ ตารางที่ 13 แสดงให้เห็นถึง อัตราร้อยละของหน้าที่โทรศัพท์ดังนี้

ตารางที่ 13 หน้าที่ใช้โทรศัพท์ในเขตกรุงเทพฯ

หน้าที่ใช้โทรศัพท์	จำนวน	ร้อยละ
การส่งข่าวธุรกิจ	616	28.9
การสมาคม	496	23.2
การนัดหมาย	363	17.0
เยี่ยมเยียน	193	9.0
สั่งซื้อสินค้าและบริการ	146	6.8
ความลับ	108	8.1
สอบถามความคิดเห็น	103	4.8
ข่าวที่นำมาสู่การตัดสินใจที่รวดเร็ว	77	3.6
ไม่มีการสนทนา	33	1.5
รวม	2,135	100.0

ผลการวิจัยพบว่า จากจำนวนการใช้โทรศัพท์ทั้งหมดถึง 2,135 ครั้ง ใกล้เคียง การใช้โทรศัพท์ออกเป็นหน้าที่ต่าง ๆ กัน คือร้อยละ 28.9 จะใช้โทรศัพท์เพื่อการกระจาย ข่าวธุรกิจมีจำนวนมากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 ส่วนที่รองลงมาคือ การใช้โทรศัพท์เพื่อการ สมาคมซึ่งมีร้อยละ 23.2 และการใช้โทรศัพท์เพื่อการนัดหมายมีร้อยละ 17.0 เพราะ ฉะนั้นในการสรุปหน้าที่ของโทรศัพท์แล้ว ส่วนใหญ่ประชาชนในเขตกรุงเทพฯ จะใช้เพื่อ กระจายข่าวธุรกิจ และจากการวิเคราะห์ข้อมูลที่น่าสนใจในตารางที่ 13 นี้ สามารถ นำมาจัดลำดับของหน้าที่โทรศัพท์ในเขตกรุงเทพฯ ได้ดังต่อไปนี้

1. หน้าที่การส่งข่าวสารทางบ้านธุรกิจ
2. หน้าที่ใช้เป็นสื่อในการสมาคม
3. หน้าที่ใช้เป็นสื่อในการศึกษาค้นคว้า
4. หน้าที่ใช้เป็นสื่อในการเยี่ยมเยียน
5. หน้าที่ใช้เป็นสื่อในการสั่งซื้อสินค้าและบริการ
6. หน้าที่ใช้เป็นสื่อส่งข่าว เรื่องส่วนตัวที่เป็นความลับ
7. หน้าที่สอบถามความคิดเห็น, แสดงความคิดเห็น
8. หน้าที่ส่งข่าวสารอันนำมาสู่การตัดสินใจที่รวดเร็ว

ในการบันทึกการใช้โทรศัพท์เพื่อนำมาสรุปเป็นหน้าที่โทรศัพท์ครั้งนี้ ไคบรจ หน้าที่ในเรื่องการสร้างความปลอดภัยคือ 191 และ 123 จากการศึกษาไม่มีการบันทึกการใช้โทรศัพท์ทางบ้านนี้เลย ผู้วิจัยมีความเข้าใจว่าในช่วงที่ทำการบันทึกนั้นไม่มีเหตุการณ์ร้ายแรงที่จะใช้บริการทางบ้านนี้ แต่ก็คิดว่าหน้าที่โทรศัพท์ในการสร้างขวัญกำลังใจและความปลอดภัยแก่ผู้เป็นเจ้าของโทรศัพท์ และผู้ใช้โทรศัพท์นั้นควรจะมีแน่นอน เพียงแต่ในช่วงที่ทำการบันทึกครั้งนี้ไม่มีเหตุการณ์ร้ายแรงให้กลุ่มตัวอย่างบันทึกเท่านั้นเอง ซึ่งก็คงจะเป็นหน้าที่ที่ซ่อนเร้นของโทรศัพท์ดังที่ Urtzed และ Turner ได้ทำการศึกษาไว้ ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษา

การวางโทรศัพท์ในห้องที่ครอบครัวใช้มากที่สุด

จากการศึกษาของ Akira Fujitake ได้ทำการสำรวจโครงสร้างของครอบครัวชาวญี่ปุ่น โดยได้แบ่งโครงสร้างครอบครัวออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้คือ

1. แบบอังกฤษ British type (North European type)
ลักษณะต่างคนต่างอยู่ และมักใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ในห้องของคน
2. แบบอินเดีย-อิตาลี Indian-Italian type (South European type)
มีลักษณะอยู่รวมกัน โดยเฉพาะจะมาอยู่รวมกันที่ห้องกลาง ซึ่งคนในครอบครัวจะใช้เวลาส่วนมากในห้องนี้ ถึงแม้ว่าจะมีห้องส่วนตัวของตนเองแล้วก็ตาม

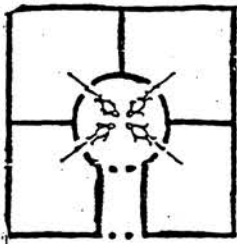
3. แบบญี่ปุ่น Japanese type ครอบครัวยุ่ญี่ปุ่นมักจะใช้เวลาอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม แต่จะใช้ทุกห้องภายในบ้านไปพร้อม ๆ กัน โดยแบ่งออกเป็นห้องต่างๆ ตามหน้าที่ออกไป เช่น ห้องวาดภาพ ห้องนั่งเล่น ห้องครัว เป็นต้น

โดยผู้วิจัยได้นำเอาโครงสร้างครอบครัวยุ่ Akira Fujitake ได้นำมาศึกษาในงานวิจัยของเขา มาใช้เป็นเกณฑ์ในการศึกษาหาโครงสร้างของครอบครัวยุ่ไทย เพื่อนำมาสรุปเป็นหน้าที่ของโทรศัพท์เคลื่อนที่ครอบครัวยุ่ที่อยู่ในเมือง และจากการศึกษาในครั้งนี้พบว่าครอบครัวยุ่คนไทยส่วนใหญ่มีลักษณะอยู่ร่วมกันที่ห้องกลาง โดยได้จากการสอบถามจากผู้ช่วยวิจัยในแบบสอบถาม ซึ่งจะแจกแจงให้เห็นถึงโครงสร้างของครอบครัวยุ่ไทยในตารางที่ 14 ดังนี้

ตารางที่ 14 ลักษณะการดำเนินชีวิตในการใช้ห้องต่าง ๆ ภายในบ้าน

การใช้ห้องต่าง ๆ ภายในบ้าน	จำนวน	ร้อยละ
ทางคนต่างอยู่	3	8.6
อยู่รวมกันที่ห้องกลาง	28	80.0
ย้ายไปคามห้องต่าง ๆ	4	11.4
รวม	35	100.0

ในตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่าครอบครัวไทยมักจะมาอยู่รวมกันที่ห้องกลางนี้มีจำนวนถึงร้อยละ 80 แล้วยังพบว่าโทรทัศน์ภายในครอบครัวส่วนใหญ่วางไว้ในห้องกลาง คือ ห้องนั่งเล่น ห้องรับแขก และห้องนั่งเล่นรวมกับห้องรับแขก และเป็นห้องที่ใช้โทรทัศน์มากที่สุดด้วย คือ คนไทยจะมีลักษณะหรือรูปแบบคล้ายกับแบบอินเดีย-อิตาลี ดังแผนภาพนี้

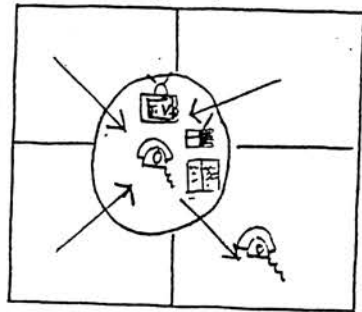

คือการมาอยู่รวมกันที่ห้องกลาง ถึงแม้จะมีห้องส่วนตัวของคนเองแล้วก็ตาม โดยที่ห้องที่เป็นห้องกลางของบ้านจะเป็นห้องที่ใช้โทรทัศน์มากที่สุด ดังแสดงในตารางที่ 15 นี้

ตารางที่ 15 ห้องที่ใช้โทรทัศน์มากที่สุดภายในบ้าน

ห้องที่ใช้โทรทัศน์มากที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
ห้องอาหาร	1	2.9
ห้องนั่งเล่น	10	28.6
ห้องรับแขก	7	20.0
ห้องนอน	1	2.9
ห้องอาหารรวมกับห้องนั่งเล่น	3	8.6
ห้องนั่งเล่นรวมกับห้องรับแขก	10	28.6
ห้องอาหารรวมกับห้องรับแขก	2	5.7
อื่น ๆ	1	2.9
รวม	35	100.0

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า ห้องที่ใช้เป็นห้องที่วางโทรศัพท์ และใช้โทรศัพท์มากที่สุด คือ ห้องนั่งเล่น และห้องนั่งเล่นรวมกับห้องรับแขก ซึ่งมีจำนวนมากที่สุดถึงร้อยละ 28.6 นอกจากจะมีการใช้โทรศัพท์ในห้องกลางของบ้านแล้ว พบว่าในแต่ละครอบครัวมีโทรศัพท์เครื่องฟุ้ง 1 เครื่อง ถึงร้อยละ 45.7 ทั้งนี้ จึงแสดงให้เห็นว่านอกจากจะมีการใช้โทรศัพท์ในห้องกลางนี้แล้ว สมาชิกในครอบครัวยังใช้โทรศัพท์ที่ห้องอื่น ๆ ภายในบ้าน โดยอาจแยกไปพูดโทรศัพท์ในห้องอื่นที่มีเครื่องฟุ้งได้อีกด้วย แต่ก็ไม่ได้หมายความถึงว่าจะแยกออกไปเลย สมาชิกโดยส่วนใหญ่ก็ยังคงอยู่ร่วมกันในห้องกลาง จึงแสดงให้เห็นเป็นแผนภาพดังนี้

คือ ถ้ามีโทรศัพท์มาถึง อาจแยกไปพูดโทรศัพท์ที่ห้องอื่น เพื่อจะได้ไม่มีเสียงรบกวนเพื่อสะดวกแก่ผู้คนที่ต้องการสนทนากับคู่หูได้สะดวกขึ้น เพราะโทรศัพท์เป็นสื่อที่ใช้ทดแทนการสื่อสารแบบเผชิญหน้าได้ โดยบางครั้งเราต้องการสนทนาเพียง 2 คน แต่ไม่สะดวกในการเดินทางมาพบกันก็อาจใช้โทรศัพท์เป็นสื่อได้ นอกจากนั้นบางครั้งเราอาจต้องการพูดโดยผ่านทางโทรศัพท์เพราะไม่อยากเผชิญหน้ากันก็ได้ ตามที่ Marshall Mc Luhan โลกกล่าวถึงหน้าที่ของโทรศัพท์ไว้ จากคุณสมบัติของโทรศัพท์ก็อาจทำให้การมีเครื่องฟุ้งในห้องอื่น ๆ จะเป็นการสะดวกแก่สมาชิกในครอบครัวด้วย แต่สำหรับครอบครัวที่ไม่มีเครื่องฟุ้งก็มักจะใช้โทรศัพท์ในห้องกลาง ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าสื่อโทรศัพท์มีความผูกพันต่อชีวิตครอบครัวที่อยู่ในเมืองมิใช่ช้อย และนอกจากสื่อโทรศัพท์แล้ว สื่อมวลชนชนิดอื่นก็มีอิทธิพลต่อครอบครัวเช่นกัน เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ และในปัจจุบันวิถีโอเพนกำลังได้รับความนิยมกันในหมู่คนกรุงเทพฯ ด้วย และสื่อเหล่านี้ก็มักจะรวมกันอยู่ในห้องกลางอันได้แก่ห้องนั่งเล่น หรือห้องนั่งเล่นรวมกับห้องรับแขก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าครอบครัวคนไทยมีลักษณะรวมกันอยู่ในห้องกลางของบ้านนั่นเอง

สถานที่อื่น ๆ ที่สมาชิกในครอบครัวใช้โทรศัพท์

การศึกษาในเรื่องหน้าที่โทรศัพท์ต่อชีวิตครอบครัวที่อยู่ในเมือง เพื่อจะไ้ทราบถึงความผูกพันของโทรศัพท์กับสมาชิกในครอบครัวว่า นอกจากจะใช้โทรศัพท์ภายในบ้านแล้ว สมาชิกในครอบครัวยังได้ไปใช้โทรศัพท์ ณ สถานที่อื่น ๆ อีก เพื่อแสดงให้เห็นถึงความผูกพันของโทรศัพท์กับการดำเนินชีวิตของครอบครัวที่อยู่ในเมือง จึงแสดงให้เห็นในตารางที่ 16 ดังนี้

ตารางที่ 16 สถานที่ที่สมาชิกในครอบครัวใช้โทรศัพท์

สถานที่ที่สมาชิกในครอบครัวใช้โทรศัพท์	จำนวน	ร้อยละ
ภายในบ้าน	1,881	88.1
สถานที่อื่น ๆ	254	11.9
รวม	2,135	100.0

จากตารางที่ 16 พบว่าสถานที่อื่น ๆ ที่ใช้โทรศัพท์ คิดเป็นร้อยละ 11.9 นั้นแสดงให้เห็นว่านอกจากจะใช้โทรศัพท์ภายในบ้านแล้ว สมาชิกในครอบครัวยังมีความต้องการใช้โทรศัพท์ในสถานที่อื่น ๆ อีก นอกจากนี้แล้ว การวิจัยครั้งนี้ยังพบว่าบุคคลที่ไม่ได้เป็นสมาชิกในครอบครัวมาขอใช้โทรศัพท์ มีจำนวนถึง 23 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.1 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าถึงแม้บุคคลที่ไม่ได้เป็นเจ้าของโทรศัพท์ก็มีความต้องการที่จะใช้โทรศัพท์ด้วย หรือคนที่มิใช่โทรศัพท์ภายในครอบครัวแล้วก็ยังคงมีความต้องการที่จะใช้โทรศัพท์ ณ สถานที่อื่น ๆ อีกด้วย ถึงแม้ว่าจะมีจำนวนน้อยกว่าการใช้โทรศัพท์ภายในบ้านก็ตาม ทั้งนี้โทรศัพท์ก็คงจะเป็นสิ่งที่ประชาชนมีความต้องการที่จะใช้เพื่อเป็นสื่อที่จะอำนวยความสะดวกในกิจการส่งข่าวสารได้เป็นอย่างดีนั่นเอง

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้โทรศัพท์ของครอบครัวที่อยู่ในเมือง

การศึกษาในส่วนนี้เป็นการศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้โทรศัพท์ของชุมชนเมือง อันได้แก่ เขตที่อยู่ อายุ สถานภาพในครอบครัว อาชีพ เวลาที่ใช้โทรศัพท์ ระยะเวลาของการใช้โทรศัพท์ และความบ่อยครั้งของการใช้โทรศัพท์ โดยผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานในการศึกษาไว้ดังนี้คือ ลักษณะของหน้าที่โทรศัพท์แตกต่างกันไปตามปัจจัยดังที่กล่าวไว้แล้ว

การวิเคราะห์ในครั้งนี้จะนำตัวแปรแต่ละตัวมาวิเคราะห์หาอิทธิพลย่อยคือ

- เขตที่อยู่
- อายุ
- สถานภาพในครอบครัว
- อาชีพ
- เวลาที่ใช้โทรศัพท์
- ระยะเวลาของการใช้โทรศัพท์
- ความบ่อยครั้งของการใช้โทรศัพท์

โดยผู้วิจัยจะนำมาศึกษาคามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ดังนี้

เขตที่อยู่

การศึกษาในครั้งนี้นับว่าจำนวนครั้งของการใช้โทรศัพท์ของครอบครัวที่นำมาศึกษามีทั้งหมด 2,138 ครั้ง โคนำมาแบ่งการใช้โทรศัพท์ในแต่ละเขตออกได้ดังแสดงในตารางที่ 17 ดังนี้

ตารางที่ 17 . การใช้โทรศัพท์ของแต่ละเขต

เขตที่อยู่	จำนวน	ร้อยละ
เขตในเมือง	898	42.1
เขตกึ่งเมือง	1,047	49.0
เขตชานเมือง	190	8.9
รวม	2,135	100.0

จะพบว่าในเขตกึ่งเมืองมีจำนวนการใช้โทรศัพท์มากที่สุด คือร้อยละ 49.0 และรองลงมาคือเขตในเมืองร้อยละ 42.1 และถ้าเปรียบเทียบเป็นสัดส่วนแล้วจะพบว่า เขตกึ่งเมือง 5 : 10 เขตในเมือง 4 : 10 และเขตชานเมือง 1 : 10 ซึ่งจะเห็นได้ว่าการใช้โทรศัพท์ในเขตกึ่งเมืองและเขตในเมือง มีปริมาณที่ใกล้เคียงกัน โดยอาจเนื่องมาจากการกระจายโทรศัพท์ขององค์การโทรศัพท์ยังกระจายไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะในเขตชานเมืองซึ่งยังมีจำนวนน้อยอยู่ จากจำนวนการใช้โทรศัพท์ในแต่ละเขตแล้วยังนำการใช้โทรศัพท์มาแบ่งตามความต้องการบางอย่างของผู้ใช้ เพื่อสนองต่อความจำเป็นของผู้ใช้โทรศัพท์ว่ามีความแตกต่างกันในแต่ละเขต คือ เขตในเมือง เขตกึ่งเมือง เขตชานเมือง ดังแสดงให้เห็นในตารางที่ 18 ดังนี้คือ

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบหน้าที่โทรศัพท์ระหว่างเขตที่อยู่

เขตที่อยู่ หน้าที่โทรศัพท์	เขตที่อยู่			รวม จำนวน
	เขตในเมือง (%)	เขตกึ่งเมือง (%)	เขตชานเมือง (%)	
ไม่มีการสนทนา	0.0	2.9	1.6	33
การส่งข่าวธุรกิจ	30.8	24.3	44.7	616
การสมาคม	22.5	26.3	10.0	496
แสดงความคิดเห็น	5.7	4.7	1.6	103
เยี่ยมเยียน	7.0	9.7	14.7	193
ความลับ	2.9	7.4	2.6	108
นัดหมาย	17.0	17.9	12.1	363
สั่งซื้อสินค้า, บริการ	9.5	3.7	11.6	146
นำมาสู่การตัดสินใจที่รวดเร็ว	4.6	3.2	1.1	77
รวม	898	1,047	77	2,135

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นถึงจำนวนการใช้โทรศัพท์ในแต่ละเขตว่าได้มีการนำโทรศัพท์ไปใช้ในทางใดนั้น และมีความแตกต่างของการใช้โทรศัพท์ในแต่ละเขตมากน้อยเพียงใด จากการที่เราได้แบ่งหน้าที่ของโทรศัพท์ออกเป็น 9 หน้าที่ พบว่าหน้าที่ในการส่งข่าวธุรกิจมีปริมาณการใช้โทรศัพท์ทางบ้านนี้มากที่สุดของทุกเขต คือ เขตในเมือง 30.8% เขตกึ่งเมือง 24.3% และเขตชานเมือง 44.7% ซึ่งในแต่ละเขตก็ยังมีปริมาณมากน้อยแตกต่างกันออกไป คือ เขตชานเมืองจะมีปริมาณการใช้โทรศัพท์เพื่อส่งข่าวธุรกิจมากที่สุด ในเขตกึ่งเมืองมีการใช้โทรศัพท์เพื่อการสมาคมมากที่สุดคือ 26.3% รองลงมาคือ เขตกึ่งเมืองมี 22.5% นอกจากนี้ในการใช้โทรศัพท์เพื่อการเยี่ยม

เขียนพบว่าการใช้โทรศัพท์ในเขตชานเมืองมีจำนวนมากใช้มากที่สุด คือ 14.7% ซึ่งตรงกับที่ Jersi Pomorski โทกล่าวไว้ว่า โทรศัพท์น่าจะเป็นสื่อที่ช่วยลดย่างห่างทางความสัมพันธของคนในสังคมได้ โดยเป็นสื่อที่มาทดแทนการสนทนาตามระเบียบบ้านไถ่นั้น จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า ปริมาณของการใช้โทรศัพท์เขียนเขียนนั้นมีมากที่สุด ในเขตชานเมืองที่อยู่ห่างไกลหรือเป็นส่วนชั้นนอกของเมืองดังกล่าวกวแล้ว นอกจากนี้ ยังมีการใช้โทรศัพท์เพื่อการนัดหมาย ในเขตก่อเมือง 17.9% เขตเมือง 17.0% ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกัน และในเขตชานเมือง 12.0% จากปริมาณการใช้โทรศัพท์ในแต่ละเขตก็แสดงในการวางที่ 18 จะเห็นว่าหน้าที่ของโทรศัพท์มีความมากน้อยในแต่ละเขต แต่ละหน้าที่นั่นเอง ซึ่งเป็นการยืนยันว่าสมมติฐานนั้นเป็นจริงคือ ลักษณะของหน้าที่โทรศัพท์มีความแตกต่างกันโดยขึ้นอยู่กับเขตที่อยู่

อายุ

เนื่องจากการใช้โทรศัพท์นั้นไม่สามารถจำกัดจำนวนอายุของผู้ใช้ได้ คือไม่ว่าผู้ใช้โทรศัพท์จะอยู่วัยไหนก็ได้ ในการศึกษานี้ผู้วิจัยได้แบ่งอายุของผู้ใช้โทรศัพท์ไว้แล้วในการวางที่ 4 และจากการแบ่งระดัมาอายุของผู้ใช้แล้ว ผู้วิจัยยังได้นำมาแบ่งการใช้โทรศัพท์ของผู้ที่มีอายุในระดับต่าง ๆ อีกด้วย ดังจะแสดงให้เห็นในการวางที่ 19 ดังนี้

การวางที่ 19 การใช้โทรศัพท์แบ่งตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 14 ปี	41	1.9
15-24 ปี	1,051	49.2
25-60 ปี	1,018	47.7
61-89 ปี	25	1.2
รวม	2,135	100.0

การใช้โทรศัพท์โดยแบ่งตามระดับอายุนั้น จะเห็นได้ว่าผู้ที่มิอายุ 15-24 ปี ซึ่งจัดเป็นกลุ่มวัยรุ่น และวัยหนุ่มสาว มีจำนวนการใช้โทรศัพท์มากที่สุด คือ 49.2% รองลงมาคือผู้ที่มิอายุตั้งแต่ 25-60 ปี จะมีการใช้โทรศัพท์ถึง 47.7% ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลการใช้โทรศัพท์ของผู้ที่มีระดับอายุต่าง ๆ กันนี้มาทำการจัดแบ่ง เพื่อดูถึงการใช้โทรศัพท์ว่าในวัยที่แตกต่างกันจะนำโทรศัพท์มาใช้ในเรื่องใดบ้าง เพื่อจะได้อธิบายว่าลักษณะหน้าที่โทรศัพท์มีความแตกต่างกันไปตามอายุของผู้ใช้โทรศัพท์หรือไม่ ดังแสดงในตารางที่ 20 ดังนี้

ตารางที่ 20 เปรียบเทียบหน้าที่โทรศัพท์ระหว่างอายุ

หน้าที่โทรศัพท์	อายุ				รวม จำนวน
	ต่ำกว่า 14 ปี (%)	15-24 ปี (%)	25-60 ปี (%)	61-89 ปี (%)	
ไม่มีการสนทนา	17.1	2.2	.3	0.0	33
การส่งข่าวธุรกิจ	12.2	10.8	48.8	0.0	616
การสมาคม	24.4	35.3	10.9	16.0	496
แสดงความคิดเห็น	2.4	6.0	3.8	0.0	103
เขียนเขียน	17.1	10.1	6.8	44.0	193
ความลับ	7.3	4.9	4.9	12.0	108
การนัดหมาย	7.3	23.3	10.7	24.0	363
การสั่งซื้อบริการ, สินค้า	0.0	4.1	10.0	4.0	146
นำมาสู่การตัดสินใจที่รวดเร็ว	12.2	3.2	3.7	0.0	77
รวม	41	1,051	1,018	77	2,135

จากการเปรียบเทียบหน้าที่โทรศัพท์ระหว่างอายุในการวางที่ 20 แสดงให้เห็นว่ามีลักษณะหน้าที่โทรศัพท์แตกต่างกันไปตามอายุ ดังนี้ ผู้ที่มีอายุ 25 - 60 ปี ซึ่งอยู่ในวัยทำงานจะใช้โทรศัพท์เพื่อการส่งข่าวธุรกิจมากที่สุดคือ 48.8% และผู้ที่มีอายุ 15-24 ปี จักอยู่ในพวกที่เป็นวัยรุ่น วัยหนุ่มสาว ที่กำลังศึกษาอยู่จะใช้โทรศัพท์เพื่อการสมาคมมากที่สุดคือ 35.3% นอกจากนี้ผู้ที่มีอายุ 61-89 ปี เป็นผู้ที่สูงอายุ ส่วนใหญ่มักจะเกษียณแล้ว คือไม่ไ้ทำงานแล้ว อยู่ที่บ้านจะใช้โทรศัพท์เพื่อการเยี่ยมเยียนและการนัดหมายมากที่สุดคือ 44.0% และ 24.0% ตามลำดับ

จากการวางแสดงการเปรียบเทียบการใช้โทรศัพท์ระหว่างอายุในระดับต่างๆ จะเห็นได้ว่าหน้าที่ของโทรศัพท์จะมีสถานะแตกต่างกันออกไประหว่างระดับอายุที่ใช้โทรศัพท์ คือผู้ที่มีระดับอายุอยู่ในวัยทำงานจะใช้โทรศัพท์เพื่อการส่งข่าวธุรกิจอันเป็นส่วนประกอบสำคัญต่อกิจการธุรกิจมากที่สุดและผู้ที่อยู่ในวัยที่กำลังศึกษาอยู่จะใช้โทรศัพท์เพื่อการสมาคมมากที่สุด ส่วนผู้สูงอายุจะใช้โทรศัพท์เพื่อเป็นการเยี่ยมเยียนและนัดหมายมากที่สุด จากการที่มีความแตกต่างของหน้าที่โทรศัพท์ในแต่ละช่วงอายุนั้น คงจะเนื่องมาจากความจำเป็นในการนำโทรศัพท์มาใช้ของแต่ละบุคคลที่มีอายุแตกต่างกันมีความต้องการในการใช้โทรศัพท์ต่างกัน จึงทำให้ลักษณะหน้าที่โทรศัพท์ขึ้นอยู่กับอายุของผู้ใช้โทรศัพท์ และในการใช้โทรศัพท์ในหน้าที่ใดมากที่สุดก็ไม่ได้ทำให้ไม่มีการใช้โทรศัพท์ในค่านอื่น เพียงแต่ใช้น้อยลงเท่านั้นเอง ดังนั้นจึงเป็นการยืนยันสมมติฐานที่ว่าลักษณะหน้าที่โทรศัพท์มีความแตกต่างกันไปตามอายุของผู้ใช้โทรศัพท์

สถานภาพในครอบครัว

การศึกษาทั้งสถานภาพในครอบครัวกับการใช้โทรศัพท์ก็เพื่อจะไ้ทราบถึงลักษณะหน้าที่โทรศัพท์ที่เปรียบเทียบจากการใช้โทรศัพท์ของสมาชิกในครอบครัวที่มีสถานภาพแตกต่างกัน ทั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งสถานภาพของสมาชิกในครอบครัวไปแล้วในการวางที่ 5 นอกจากการแบ่งสถานภาพของสมาชิกในครอบครัวแล้ว ผู้วิจัยยังไ้ทำการแบ่งจำนวนการใช้โทรศัพท์ตามสถานภาพของสมาชิกในครอบครัวที่ใช้โทรศัพท์ในการวางที่ 21 ดังนี้

ตารางที่ 21 การใช้โทรศัพท์แบ่งตามสถานภาพในครอบครัว

สถานภาพในครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
พ่อ	386	18.1
แม่	448	21.0
ผู้จกบันทึท	672	31.5
พี่	334	15.6
น้อง	189	8.9
ญาติ	48	2.2
ผู้อาศัย	35	1.6
ไม่มีสถานภาพในครอบครัว	23	1.1
รวม	2,135	100.0

การใช้โทรศัพท์โดยแบ่งตามสถานภาพในครอบครัว พบว่าผู้ที่มีสถานภาพในครอบครัวเป็นผู้จกบันทึท มีอัตราการใช้โทรศัพท์มากที่สุดคือ 672 ครั้ง (31.5%) ของการใช้โทรศัพท์ทั้งหมด ที่รองลงมาคือ แม่ที่ใช้โทรศัพท์ 448 ครั้ง (21.0%) ทั้งนี้ในการศึกษาว่าหน้าที่ของโทรศัพท์ขึ้นอยู่กับความแตกต่างของสถานภาพในครอบครัวนั้น จากการใช้โทรศัพท์ของผู้ที่มีสถานภาพในครอบครัวระกับต่าง ๆ ก็แสดงให้เห็นในตารางที่ 21 ยังสามารถนำมาจำแนกออกเป็นเรื่องที่ไ้สนทนาทางโทรศัพท์เพื่อนำมาสรุปเป็นหน้าที่โทรศัพท์นั้น สามารถแบ่งให้เห็นได้ในตารางที่ 22 ต่อไปนี้

ตารางที่ 22 เปรียบเทียบหน้าที่โทรทัศน์ระหว่างสถานภาพในครอบครัว

หน้าที่โทรทัศน์	สถานภาพในครอบครัว								รวม จำนวน
	ไม่มีสถานภาพ	พ่อ	แม่	ผู้รักกันที่	ที่	น้อง	ญาติ	ญาติ	
	(%)	(%)	(%)	(%)	(%)	(%)	(%)	(%)	
ไม่มีการสนทนา	0.0	.3	0.0	2.2	1.5	5.8	0.0	2.9	33
การส่งข่าวธุรกิจ	13.0	66.3	46.4	13.5	12.6	3.7	12.5	8.6	616
การสมาคม	30.4	4.9	8.0	31.4	35.3	48.7	12.5	20.0	496
แสดงความคิดเห็น	4.3	2.8	4.0	7.1	3.9	3.7	6.3	5.7	103
เขียนเขียน	17.4	6.0	7.8	10.6	5.7	7.9	33.3	28.6	193
ความลับ	8.7	4.1	4.0	2.8	9.0	9.5	6.3	5.7	108
การนัดหมาย	8.7	9.6	7.6	25.0	23.1	18.0	18.8	5.7	363
การสั่งซื้อบริการ, สินค้า	0.0	2.8	17.6	3.6	5.7	1.1	8.3	20.0	146
นำมาสู่การตัดสินใจที่รวดเร็ว	17.4	3.1	4.5	3.7	3.3	1.6	2.1	2.9	77
รวม	(N=23)	(N=386)	(N=448)	(N=672)	(N=334)	(N=189)	(N= 48)	(N= 35)	(N=2,135)

การใช้โทรศัพท์ของสมาชิกในครอบครัวที่มีสถานภาพในครอบครัวแตกต่างกันนั้น พบว่าการใช้โทรศัพท์ของพ่อในเรื่องของการส่งข่าวธุรกิจนั้น มีอัตราสูงที่สุดคือ 66.3% และแม่ใช้โทรศัพท์เพื่อการส่งข่าวธุรกิจ รองลงมาคือ 46.4% ส่วนลูกมัณฑกใช้เพื่อการสมาคม 31.4% และที่ 35.3% ใช้เพื่อการสมาคมเช่นกัน ส่วนน้องก็ใช้โทรศัพท์เพื่อการสมาคมถึง 48.7% ญาติใช้โทรศัพท์เพื่อการเยี่ยมเยียนถึง 33.3% และบุ๋อาศัยใช้โทรศัพท์เพื่อการเยี่ยมเยียน 28.6% และในเรื่องของการนัดหมาย พบว่าลูกมัณฑกใช้มากที่สุดคือ 25.0% จากตัวอย่างที่ยกขึ้นมาเป็นอัตรากการใช้โทรศัพท์ นอกจากตัวอย่างที่ยกขึ้นมาแล้วนี้ ในการวางที่ 22 ยังแสดงให้เห็นถึงอัตรากการใช้โทรศัพท์ของสมาชิกในครอบครัว ที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีการใช้โทรศัพท์ไปในทางต่าง ๆ เป็นอัตรามากน้อยแตกต่างกันออกไป

จากการศึกษาจะเห็นได้ว่า หน้าที่ของโทรศัพท์ขึ้นอยู่กับความแตกต่างของสถานภาพในครอบครัว ในที่นี้พบว่าผู้ที่มีสถานภาพใกล้เคียงกัน เช่น พ่อกับแม่ จะมีการใช้โทรศัพท์ในเรื่องเดียวกัน ในอัตราที่ใกล้เคียงกัน ส่วนในสถานภาพอื่น ๆ ก็เช่นกัน นอกจากนี้ยังมีผู้ที่ไม่มีสถานภาพในครอบครัวมาใช้โทรศัพท์ด้วย คือเป็นผู้อื่นมาขอใช้โทรศัพท์รวมอยู่ด้วย อันแสดงให้เห็นว่า นอกจากผู้ที่มีสิทธิ์ครอบครองโทรศัพท์จะใช้โทรศัพท์พบว่าผู้ที่ไม่ใช้โทรศัพท์ก็มีความต้องการใช้โทรศัพท์เช่นกัน และมีอัตรากการใช้โทรศัพท์เพื่อการสมาคมถึง 30.4% ซึ่งแสดงให้เห็นว่าโทรศัพท์ที่เป็นสื่อที่คนในสังคมเมืองมีความต้องการใช้อย่างมาก

ดังนั้น ลักษณะหน้าที่โทรศัพท์ที่มีความแตกต่างกันไปตามสถานภาพในครอบครัวคือเมื่อสมาชิกในครอบครัวมีสถานภาพในครอบครัวที่แตกต่างกันการใช้โทรศัพท์ไปในเรื่องต่าง ๆ ก็แตกต่างกัน โดยมีอัตรากการใช้โทรศัพท์ในเรื่องต่าง ๆ มากน้อยแตกต่างกันออกไปดังแสดงให้เห็นในการวางที่ 22 แล้วนั่นเอง และเป็นการยืนยันสมมติฐานด้วย

อาชีพ

การศึกษาหน้าที่ของโทรศัพท์โดยดูจากความแตกต่างของอาชีพผู้ใช้โทรศัพท์ว่าถ้าอาชีพของผู้ใช้โทรศัพท์แตกต่างกันจะทำให้การใช้โทรศัพท์ในเรื่องต่าง ๆ มีความ

แตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งจะทำให้หน้าที่ของโทรศัพท์ที่มีความแตกต่างกันออกไปด้วยนั้น พบว่า ครอบครัวที่นำมาทำการศึกษา ผู้วิจัยได้แบ่งอาชีพของสมาชิกในครอบครัวไว้แล้วในการางที่ 6 จากการแบ่งอาชีพของสมาชิกในครอบครัวสามารถแบ่งแยกจำนวนของการใช้โทรศัพท์ตามอาชีพต่าง ๆ ได้ ดังกล่าวให้เห็นในการางที่ 23 ดังนี้

การางที่ 23 การใช้โทรศัพท์แบ่งตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	99	4.6
รับจ้าง	476	22.3
ค้าขาย	375	17.6
แม่บ้าน	140	6.6
กำลังศึกษาอยู่	979	45.9
ไม่มีอาชีพ	66	3.1
รวม	2,135	100.0

การใช้โทรศัพท์โดยแบ่งตามอาชีพ พบว่าผู้ที่กำลังศึกษาอยู่จะมีจำนวนการใช้โทรศัพท์เป็นจำนวนมากที่สุดคือ 979 ครั้ง (45.9%) ของการใช้โทรศัพท์ทั้งหมด ดังนั้นจึงนำการใช้โทรศัพท์ของแต่ละอาชีพมาแบ่ง เป็นเรื่องที่ใช้ในการสนทนาทางโทรศัพท์ เพื่อทราบความแตกต่างของหน้าที่โทรศัพท์ ดังแสดงไว้ในการางที่ 24 ดังนี้

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบหน้าที่โทรทัศน์ระหว่างอาชีพ

หน้าที่โทรทัศน์	อาชีพ						รวม จำนวน
	ไม่มีอาชีพ (%)	รับราชการ (%)	รับจ้าง (%)	ค้าขาย (%)	แม่บ้าน (%)	กำลังศึกษาอยู่ (%)	
ไม่มีการสนทนา	0.0	0.0	.6	.3	0.0	3.0	33
การส่งข่าวธุรกิจ	4.5	23.2	46.6	53.1	41.1	11.3	616
การสมาคม	48.5	17.2	13.9	9.3	4.3	34.7	496
แสดงความคิดเห็น	1.5	13.1	3.4	2.7	3.6	5.9	103
เขียนเขียน	21.2	13.1	9.5	3.2	10.7	9.6	193
ความลับ	7.6	11.1	6.3	1.9	6.4	4.7	108
การนัดหมาย	7.6	16.2	13.7	6.9	13.6	23.7	393
การสั่งซื้อสินค้า, บริการ	1.5	2.0	3.6	20.0	10.0	3.8	146
นำมาสู่การตัดสินใจที่รวดเร็ว	7.6	4.0	2.5	2.7	10.0	3.3	77
รวม	(N=66)	(N = 99)	(N = 476)	(N = 375)	(N =146)	(N = 979)	(N =2,135)

การใช้โทรศัพท์ของสมาชิกในครอบครัวที่มีอาชีพแตกต่างกัน พบว่าผู้ที่ไม่มีอาชีพจะใช้โทรศัพท์เพื่อการสมาคมมากที่สุดถึง 48.5% ส่วนโทรศัพท์ที่ใช้เพื่อการส่งข่าวสารก็มีอัตราการใช้มากที่สุด แถลงแบ่งตามอาชีพพบว่า ผู้ที่มีอาชีพค้าขายจะใช้มากที่สุดคือ 53.1% รองลงมาคืออาชีพรับจ้างใช้ 46.6% และแม่บ้านใช้ 41.1% ส่วนผู้ที่รับราชการใช้เพียง 28.2% ซึ่งเป็นอัตราการใช้โทรศัพท์สูงสุดของผู้รับราชการ สำหรับผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ใช้โทรศัพท์เพื่อการสมาคม 34.7% จากการศึกษาพบว่าอัตราความมากน้อยของหน้าที่โทรศัพท์มีความแตกต่างกันไปในแต่ละอาชีพ คือมีอัตราของการใช้มากน้อยต่างกัน ดังเช่น การใช้โทรศัพท์เพื่อธุรกิจจะเห็นได้ว่าผู้ที่ค้าขายจะใช้มากที่สุดถึงแม้ในอาชีพอื่นจะมีการใช้ในการส่งข่าวสารเหมือนกันก็เป็นอัตราที่น้อยกว่า แต่ก็น่าที่จะสรุปได้ว่าโทรศัพท์เป็นสื่อที่มีความสำคัญต่อระบบของสังคมในแง่ของการส่งข่าวสาร ในการดำเนินการเพื่อให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศดำเนินต่อไปด้วยดี ส่วนผู้ที่ไม่มีอาชีพและกำลังศึกษาอยู่จะใช้โทรศัพท์เพื่อการสมาคม ก็จะได้เห็นได้จากตารางที่ 24 ที่อธิบายให้เห็นถึงลักษณะหน้าที่โทรศัพท์ มีความแตกต่างกันไปตามอาชีพ ดังได้กล่าวข้างต้นแล้ว และยังเป็นที่ยืนยันสมมติฐานด้วย

เวลาของการใช้โทรศัพท์

การศึกษาหน้าที่โทรศัพท์โดยดูจากความแตกต่างของเวลาที่ใช้โทรศัพท์ เพื่อจะกล่าวว่าการใช้โทรศัพท์ในช่วงเวลาต่าง ๆ มีความแตกต่างกันของหน้าที่โทรศัพท์หรือไม่ จึงได้มีการแบ่งเวลาของโทรศัพท์ในการใช้โทรศัพท์ไว้ดังแสดงในตารางที่ 25

ตารางที่ 25 การใช้โทรศัพท์แบ่งตามเวลาของการใช้โทรศัพท์

เวลาการใช้โทรศัพท์	จำนวน	ร้อยละ
เช้า(6.00-8.59 น.)	204	9.6
สาย(9.00-11.58 น.)	514	24.1
บ่าย(12.00-14.59 น.)	284	13.3
เย็น(15.00-17.59 น.)	315	14.8
หัวค่ำ(18.00-20.59 น.)	544	25.5
กึก (21.00-24.00 น.)	274	12.8
รวม	2,135	100.0

การใช้โทรศัพท์ในช่วงเวลาดัง ๆ นั้น จะเห็นได้ว่าการใช้โทรศัพท์ในช่วงหัวค่ำ(18.00-20.59 น.) มีอัตราการการใช้โทรศัพท์มากที่สุด คือ 544 ครั้ง (25.5%) รองลงมาคือ การใช้โทรศัพท์ในช่วงสาย 9.00-11.59 น.) มีอัตราของจำนวนการใช้โทรศัพท์เท่ากับ 514 ครั้ง (24.1%) ของการใช้โทรศัพท์ทั้งหมด ดังนั้นเราจึงนำการใช้โทรศัพท์ในช่วงเวลาดัง ๆ มาแบ่งออกเป็นเรื่องต่าง ๆ เพื่อนำมาสรุปเป็นหน้าที่ของโทรศัพท์ในช่วงเวลาดัง ๆ กัน จึงแสดงให้เห็นในตารางที่ 26 นี้

ตารางที่ 26 เปรียบเทียบหน้าที่โทรศัพท์ระหว่างเวลาของการใช้โทรศัพท์

หน้าที่โทรศัพท์	เวลาการใช้โทรศัพท์						รวม จำนวน
	เช้า	สาย	บ่าย	เย็น	ค่ำ	กัก	
	(6.00-8.59 น.) (%)	(9.00-11.59 น.) (%)	(12.00-14.59 น.) (%)	(15.00-17.59 น.) (%)	(18.00-20.59 น.) (%)	(21.00-24.00 น.) (%)	
ไม่มีการสนทนา	.5	1.4	2.5	1.6	2.2	.4	33
การส่งข่าวสารกิจ	51.5	39.9	33.5	29.2	15.1	13.5	616
การสมาคม	8.8	15.8	15.1	22.9	30.1	43.1	496
แสดงความกตัญญู	2.0	3.7	4.6	4.1	6.4	6.9	103
เยี่ยมเยียน	3.4	7.8	9.9	7.0	13.6	8.0	193
ความลับ	3.9	3.1	4.9	4.8	6.8	6.6	108
การนัดหมาย	18.1	15.8	14.4	15.9	19.7	17.2	363
การสั่งซื้อบริการ, สินค้า	8.3	9.5	9.5	9.8	3.3	1.5	146
นำมาสู่การตัดสินใจที่รวดเร็ว	3.4	3.1	5.6	4.8	2.8	2.9	77
รวม	(N = 204)	(N = 514)	(N = 234)	(N = 315)	(N = 544)	(N = 274)	(N = 2,135)

การใช้โทรศัพท์ในเวลากลาง ๆ ที่แบ่งออกตามหน้าที่โทรศัพท์ พบว่า การใช้โทรศัพท์เพื่อการส่งข่าวธุรกิจในช่วงเวลาเช้า (6.00-8.59 น.) มีอัตราการใช้โทรศัพท์มากที่สุดคือ 51.5% รองลงมาคือการใช้โทรศัพท์เพื่อการสมาคมในช่วงเวลาหัวค่ำ(18.00-20.59 น.) มีอัตราการใช้โทรศัพท์เท่ากับ 43.1%

ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าการใช้โทรศัพท์ในช่วงเวลาที่ต่างกันจะทำให้หน้าที่ของโทรศัพท์มีความแตกต่างกัน ดังเช่นที่ไต่ยกตัวอย่างมาจากการางที่ 26 ข้างต้นแล้ว นอกจากนั้นการใช้โทรศัพท์ในเรื่องอื่น ๆ ในเวลาอื่น ก็มีความมากน้อยของหน้าที่โทรศัพท์แตกต่างกันออกไปอีกดังแสดงไว้แล้วในการางที่ 26 แล้วนั้นเป็นการยืนยันสมมติฐานที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ด้วย

ระยะเวลาของการใช้โทรศัพท์

การศึกษาหน้าที่โทรศัพท์มีความแตกต่างกันระหว่างระยะเวลาของการใช้โทรศัพท์ เพื่อจะไต่ทราบว่าการใช้โทรศัพท์แต่ละครั้งมีจำนวนเวลาของการใช้โทรศัพท์ที่แตกต่างกันไปคามเรื่องที่สนทนาทางโทรศัพท์ เพื่อนำมาสรุปเป็นหน้าที่โทรศัพท์ว่ามีความแตกต่างกันไปในแต่ละช่วงเวลาที่ใช้ในการสนทนาแต่ละเรื่องหรือไม่ โดยแบ่งจำนวนการใช้โทรศัพท์ตามจำนวนเวลาของการใช้โทรศัพท์ในการางที่ 27 นี้

การางที่ 27 การใช้โทรศัพท์แบ่งตามระยะเวลาของการใช้โทรศัพท์

ระยะเวลาของการใช้โทรศัพท์	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 10 นาที	1,1189	55.7
ตั้งแต่ 10-30 นาที	801	37.5
30 นาทีแต่ไม่ถึง 1 ชม.	92	4.3
1 ชม.	30	1.4
มากกว่า 1 ชม.	23	1.1
รวม	2,135	100.0

การใช้โทรศัพท์โดยแบ่งตามจำนวนเวลาของการใช้โทรศัพท์ พบว่าการใช้โทรศัพท์น้อยกว่า 10 นาที มีจำนวนการใช้มากที่สุดคือ 1,188 ครั้ง 55.7% และรองลงมาอีก 10-30 นาที มี 801 ครั้ง 37.5% ของการใช้โทรศัพท์ทั้งหมด ซึ่งสามารถนำมาแบ่งการใช้โทรศัพท์ในระยะเวลาต่าง ๆ ออกมาเป็นแต่ละเรื่องของการใช้โทรศัพท์ที่จะมีการใช้โทรศัพท์เป็นระยะเวลาเท่าใดในแต่ละเรื่องซึ่งแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของหน้าที่โทรศัพท์ โดยแสดงให้เห็นในตารางที่ 28 นี้

ตารางที่ 28 เปรียบเทียบหน้าที่โทรศัพท์ระหว่างระยะเวลาของการใช้โทรศัพท์

หน้าที่โทรศัพท์	ระยะเวลาของการใช้โทรศัพท์					รวม จำนวน
	น้อยกว่า 10 นาที	10-30 นาที	30 นาที-1 ชม.	1 ชม.	มากกว่า 1 ชม.	
	(%)	(%)	(%)	(%)	(%)	
ไม่มีการสนทนา	2.8	0.0	0.0	0.0	0.0	33
การส่งข่าวธุรกิจ	38.4	19.1	5.4	3.3	0.0	616
การสมาคม	12.4	34.8	47.8	46.7	47.8	496
แสดงความคิดเห็น	4.5	5.2	3.3	10.0	8.7	103
เขียนเขียน	7.7	10.7	13.0	3.3	8.7	193
ความฉิม	2.8	6.9	8.7	26.7	17.4	108
การนัดหมาย	17.8	19.9	19.6	6.7	17.4	363
การตั้งข้อบักการ, สินค้า	9.4	4.0	2.2	0.0	0.0	146
นำมาสู่การตัดสินใจที่รวดเร็ว	4.1	3.4	0.0	3.3	0.0	77
รวม	(N=1,189)	(N=801)	(N=92)	(N=30)	(N=23)	(N=2,135)

จากตารางที่ 28 เห็นได้ว่าการใช้โทรศัพท์เพื่อการสมาคม นั้น มีอัตราการ
ใช้เวลาในการโทรศัพท์มากกว่า 30 นาทีขึ้นไป คือในช่วง 30 นาที-1 ชม. มีอัตรา
การใช้เพื่อสมาคม 47.8% และในช่วงเวลามากกว่า 1 ชม. ก็มีอัตราการใช้
โทรศัพท์ในช่วงนี้ 47.8% เช่นกัน และการใช้โทรศัพท์เพื่อการส่งข่าวธุรกิจ
นั้นจะใช้เวลาเพียงน้อยกว่า 10 นาทีเป็นอัตรา 38.4% ส่วนการใช้โทรศัพท์ใน
เรื่องอื่น ๆ มีจำนวนเวลาการใช้โทรศัพท์มากน้อยแตกต่างกันไปตามเรื่องที่สนทนา
อันนำมาสู่การสรุปหน้าที่ของโทรศัพท์

ดังนั้นจึงสามารถนำมาสรุปได้ว่า หน้าที่ของโทรศัพท์ขึ้นอยู่กับความแตกต่าง
ของระยะเวลาการใช้โทรศัพท์ นั้นหมายความว่า เพื่อการใช้โทรศัพท์ที่มีความแตกต่าง
กันของระยะเวลาในการใช้โทรศัพท์ให้เกิดความแตกต่างกันของหน้าที่โทรศัพท์ในแต่ละ
หน้าที่นั่นเอง อันเป็นการยืนยันสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ด้วย

ความบ่อยครั้งในการใช้โทรศัพท์

การศึกษาถึงหน้าที่โทรศัพท์ว่าขึ้นอยู่กับความบ่อยครั้งในการใช้โทรศัพท์ ก็
เพื่อที่จะแสดงให้เห็นถึงว่าหน้าที่ของโทรศัพท์นั้นจะมีความแตกต่างกัน โดยพิจารณา
จากความบ่อยครั้งของการใช้โทรศัพท์ โดยแบ่งจำนวนครั้งของการใช้โทรศัพท์ตามความ
บ่อยครั้งของโทรศัพท์ที่แบ่งออกเป็น โทรศัพท์ที่โทรเข้ามา และโทรออกไป ดังแสดง
ในตารางที่ 29 ดังนี้

ตารางที่ 29 การใช้โทรศัพท์แบ่งตามความบ่อยครั้งของการใช้โทรศัพท์

ความบ่อยครั้งของการใช้โทรศัพท์	จำนวน	ร้อยละ
โทรศัพท์เข้า	1,367	64.0
โทรศัพท์ออก	768	36.0
รวม	2,135	100.0

การใช้โทรศัพท์เพื่อแยกตามความบ่อยครั้งของการใช้จะเห็นได้ว่าโทรศัพท์ที่มีเข้ามาถึงสมาชิกในครอบครัวจะมีปริมาณมากถึง 1,367 ครั้ง 64.0% จากการใช้โทรศัพท์ทั้งหมด ดังนั้นจึงนำมาจำแนกตามหน้าที่ของโทรศัพท์ เพื่อจะได้ทราบความแตกต่างของโทรศัพท์ โดยการแบ่งตามความบ่อยครั้งในการใช้โทรศัพท์ โดยการแบ่งตามความบ่อยครั้งในการใช้โทรศัพท์ ในตารางที่ 30 ดังนี้

ตารางที่ 30 เปรียบเทียบหน้าที่โทรศัพท์ระหว่างความบ่อยครั้งของการใช้โทรศัพท์

หน้าที่โทรศัพท์	ความบ่อยครั้ง ของการใช้โทรศัพท์		รวม จำนวน
	เข้า (%)	ออก (%)	
ไม่มีการสนทนา	1.9	.9	33
การส่งข่าวธุรกิจ	29.8	27.1	616
การสมาคม	23.5	22.8	496
แสดง ความกึกกั่น	4.5	5.5	103
เขียนเขียน	10.8	6.0	193
ความลับ	5.0	5.2	108
การนัดหมาย	14.9	20.7	363
การสั่งซื้อบริการ, สินค้า	5.7	8.9	146
นำมาสู่การตัดสินใจที่รวดเร็ว	4.0	3.0	77
รวม	(N= 1,367) (N= 768) (N= 2,135)		

จากตารางที่ 30 แสดงให้เห็นว่าการใช้โทรศัพท์เพื่อการส่งข่าวธุรกิจ โทรศัพท์เข้ามามีอัตรามากที่สุดถึง 29.8% และโทรศัพท์ออกมี 27.1% และใน ส่วนของการสมาคม พบว่ามีความแตกต่างของหน้าที่โทรศัพท์ในเรื่องของความบ่อย ครั้งในการใช้ โดยที่อัตราของความบ่อยครั้งในการใช้โทรศัพท์นั้นไม่เท่ากัน มี ความแตกต่างกัน คือ โทรศัพท์เข้ามาถึงสมาชิกในครอบครัว 23.5% และโทรศัพท์ ออก 22.8% นอกจากนั้นแล้วจะเห็นได้ว่า หน้าที่โทรศัพท์อื่น ๆ ก็มีอัตราของความ บ่อยครั้งในการใช้โทรศัพท์ที่มีความมากน้อยแตกต่างกันออกไป ดังนั้นจึงนำมาสรุป ได้ว่าลักษณะของหน้าที่โทรศัพท์ขึ้นอยู่กับความบ่อยครั้ง ในการใช้โทรศัพท์ด้วย คือความถี่ของการในการใช้โทรศัพท์จนทำให้ผู้ใช้หมุนโทรศัพท์ออกไปหาภัยโทรศัพท์ ที่มีเข้ามาถึงสมาชิกในครอบครัวมีความแตกต่างกันไปในแต่ละเรื่องที่ใช้โทรศัพท์ นั้นเอง ซึ่งเป็นการยืนยันสมมติฐานที่ตั้งไว้

ความบ่อยครั้งในการใช้โทรศัพท์ทำให้ความบ่อยครั้งในการใช้สื่อมวลชนชนิดอื่น
คือหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ลดน้อยลง

การศึกษาถึงความบ่อยครั้งในการใช้โทรศัพท์ทำให้ความบ่อยครั้งใน การใช้สื่อมวลชนชนิดอื่นคือ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ลดน้อยลงนั้น ก็เพื่อจะ ได้ทราบว่าเมื่อมีโทรศัพท์ใช้แล้วจะทำให้ความสนใจในการใช้สื่อมวลชนชนิดอื่น น้อยลงไปจากเดิมหรือไม่

ในการศึกษาได้เลือกสมาชิกในครอบครัวที่มีจำนวนการใช้โทรศัพท์ใน ระดับสูงสุด ปานกลาง ต่ำสุด มาดูถึงการใช้สื่อมวลชนชนิดอื่น ๆ ที่เขาใช้นั้น มีความแตกต่างกันหรือไม่ จึงจะนำเสนอโดยตารางที่ 31 นี้

ตารางที่ 31 สมาชิกในครอบครัวกับจำนวนการใช้โทรศัพท์และการใช้สื่อมวลชนชนิดอื่น

สมาชิกในครอบครัว ใช้โทรศัพท์ที่อยู่ในระดับ	จำนวนการใช้โทรศัพท์ (ครั้ง) (%)	จำนวนการใช้สื่อมวลชน (ครั้ง) (%)
มากที่สุด	122 5.7	3 .7
ปานกลาง	25 1.1	4 .9
ต่ำสุด	1 .0	1 .2

จากการนำเอาความถี่ในการใช้สื่อมวลชนของสมาชิกในครอบครัวมาเปรียบเทียบกับการใช้โทรศัพท์ จะเห็นได้ว่า ความบ่อยครั้งของการใช้โทรศัพท์ไม่ได้ทำให้ความบ่อยครั้งในการใช้สื่อมวลชนนั้นลดลงเลย ดังแสดงให้เห็นในตารางที่ 31 นี้ คือผู้ที่ใช้โทรศัพท์มากที่สุดคือ 122 ครั้ง (5.7%) ก็ยังเปิดรับสื่อมวลชนอยู่ในระดับใกล้เคียงกับผู้ใช้โทรศัพท์ปานกลางคือ 25 ครั้ง (1.1%) นั้น จะใช้สื่อมวลชน 3 ครั้ง (.7%) และ 4 ครั้ง (.9%) ตามลำดับ ซึ่งก็ไม่ได้มีความแตกต่างกันมากเท่าใดเลย

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าพฤติกรรมของการเปิดรับสื่อมวลชนนั้นเป็นเรื่องของนิสัยของแต่ละบุคคลว่าจะมีความต้องการเปิดรับสื่อมวลชนในระดับไหน และมีความถี่ในการเปิดรับได้แค่ไหน และไม่สามารถที่จะสรุปว่า การใช้โทรศัพท์ทำให้ความบ่อยครั้งของสื่อมวลชนลดลงนั้นเพราะถึงแม้จะมีการใช้โทรศัพท์ที่มีความถี่สูงก็ไม่ได้มีความแตกต่างไปจากผู้ที่ใช้โทรศัพท์ในอัตราลดลงเลย เป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า ความบ่อยครั้งในการใช้โทรศัพท์ทำให้ความบ่อยครั้งในการใช้สื่อมวลชนชนิดอื่นคือ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ลดน้อยลง

บทสรุป

การศึกษาหน้าที่โทรทัศน์กึ่งชีวิตครอบครัวที่อยู่ในเมือง ทำให้ผู้วิจัยสามารถที่จะนำข้อมูลทั้งหมดมาสรุปไว้ได้คือ สภาพทั่วไปของครอบครัวที่นำมาใช้ศึกษาส่วนใหญ่เป็นครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจเป็นครอบครัวระดับชนชั้นกลาง ส่วนใหญ่มีเขตที่อยู่ในเขตคอกเมือง เขตเมือง เพราะในการเลือกตัวอย่างจะต้องเป็นครอบครัวที่มีโทรทัศน์ ซึ่งในเขตชานเมืองการกระจายโทรทัศน์ยังไม่ทั่วถึง การเปิดรับสื่อของครอบครัวที่อยู่ในเมืองจะเห็นได้ว่าจะเปิดรับสื่อทุกชนิด คือทั้งโทรทัศน์ วิทยุ วิกิโ อ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และโทรทัศน์ ส่วนใหญ่จะมีครบหมด นอกจากนี้โทรทัศน์ยังมีเครื่องฟอง 1-4 เครื่องอีกด้วย

นอกจากสภาพทั่วไปของครอบครัวแล้ว การศึกษาถึงหน้าที่โทรทัศน์และการดำเนินชีวิตของครอบครัวที่อยู่ในเมือง คือเขตกรุงเทพฯ พบว่าหน้าที่โทรทัศน์มีส่วนสัมพันธ์และผูกพันกับชีวิตครอบครัวที่อยู่ในเมืองมิใช่น้อย ถึงแม้ได้กล่าวมาแล้วในข้างต้นนั้น พบว่า ครอบครัวที่มีโทรทัศน์ และนำมาศึกษาครั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นครอบครัวชนชั้นระดับกลาง และลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในบ้านก็มักจะมารวมกันอยู่ที่ห้องกลางคือ ห้องนั่งเล่น ห้องรับแขก และห้องนั่งเล่นรวมกับห้องรับแขก ถึงแม้ได้แสดงให้เห็นในตารางที่ 14, 15 รวมทั้งห้องที่ใช้โทรทัศน์มากที่สุดก็เป็นห้องที่สมาชิกในครอบครัวมาอยู่รวมกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าครอบครัวไทยในเมืองมีความผูกพันกับโทรทัศน์นี้เป็นส่วนมาก อีกทั้งนอกจากจะมีโทรทัศน์แล้วในแต่ละครอบครัวยังมีการใช้เครื่องฟองทั้งแก่ 1-4 เครื่องด้วย ก็ยังเป็นการแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของโทรทัศน์ด้วย อนึ่งการที่มีคนที่ไม่ใช่สมาชิกในครอบครัวมาขอใช้โทรทัศน์และการที่สมาชิกในครอบครัวไปใช้โทรทัศน์ ณ สถานที่อื่น ก็เป็นการแสดงให้เห็นว่าโทรทัศน์มีความจำเป็นแก่การดำเนินชีวิตของสังคมไทยเรามีใช้อยู่ โดยเฉพาะสังคมที่มีความเป็นเมืองอย่างสมบูรณ์ดังเช่น กรุงเทพฯ นี้ จากการศึกษาในครั้งนี้ยังพบหน้าที่โทรทัศน์ที่มีความสำคัญอันดับ 1 คือการกระจายข่าวสารทางธุรกิจ รองลงมาคือการสมาคมอันแสดงให้เห็นว่าโทรทัศน์เป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการสื่อสารของครอบครัวที่อยู่ในเมืองนี้อยู่เป็นอันมากนั่นเอง

การศึกษาในเรื่องของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้โทรศัพท์ของครอบครัวที่อยู่ในเมือง อันได้แก่ อายุ สถานภาพในครอบครัว อาชีพ เวลาที่ใช้โทรศัพท์ ระยะเวลาของการใช้โทรศัพท์ และความบ่อยครั้งของการใช้โทรศัพท์ จึงได้ทำการวิเคราะห์มาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่าหน้าที่ของโทรศัพท์มีความแตกต่างกันไปตามปัจจัยทั้ง 7 และจากการศึกษาค้างนี้พบว่าหน้าที่ของโทรศัพท์ที่มีอิทธิพลความแตกต่างของหน้าที่โทรศัพท์กับปัจจัยข้าง ๆ มากที่สุด คือ การส่งข่าวธุรกิจและการสมาคม ซึ่งน่าจะนำมาสรุปได้ว่าโดยส่วนใหญ่แล้วครอบครัวไทยที่อยู่ในเขตกรุงเทพฯ มีการใช้โทรศัพท์เพื่อการส่งข่าวธุรกิจ และการสมาคมมากที่สุดนั่นเอง

อนึ่ง การศึกษาในเรื่องความบ่อยครั้งในการใช้โทรศัพท์ทำให้ความบ่อยครั้งในการใช้สื่อมวลชนเพิ่มขึ้น คือ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ลคน้อยลงนั้นพบว่า การใช้โทรศัพท์ไม่ได้มีส่วนทำให้การใช้สื่อมวลชนชนิดอื่นลคน้อยลง เพราะการเปิดรับสื่อมวลชนนั้นเป็นนิสัยของแต่ละบุคคลในการเปิดรับ แต่คนที่อยู่ในเมืองจะมีระดับการเปิดรับสื่อในระดับปานกลาง จึงแสดงให้เห็นแล้วในการางที่ 31 ดังนั้น การใช้โทรศัพท์จึงไม่มีส่วนทำให้ความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชนชนิดอื่นน้อยลงเลย คงเนื่องมาจากเป็นสื่อที่ช่วยเสริมให้เกิดความคล่องตัวและรวดเร็วในการสื่อสารของสังคมเมืองในปัจจุบันนี้เอง